

Poslední práce Lukáše Hájka formuje představa, že umění nejsilněji obohacují přístupy a řešení, při nichž tvůrce na umění ani nepomyslel. Eleganci rybářských potřeb (například splávků) určuje jejich jasná signalizační funkce a vzhled babiččiných koláčů je dán estetickým kódem, standardizovaným zkušenostmi mnoha generací a formovaným touhou po vytvoření čehosi zároveň dobrého i krásného. Umění se s krásou sice leckdy setkává, ale o synonyma se nejedná. Hájkovy barevné objekty čerpají svoji zvláštní energii právě z této významové mezery.

Výstava volně navazuje na velké papírové modely, které vystavil Hájek v galerii G99 při Domě umění města Brna. Pestrobarevné objekty mají opět geometrický základ, tentokrát jsou ale popově výstřední. Pětice rybářských splávků – bójí, provedených v nadživotní velikosti je umístěna v akváriích, naplněných vodou. Rybářsko-signalizační kolekce metaforicky navozuje hladinu, setkání živlů vzduchu a vody, zářivých a lomených barev. Instalace je doplněna jedinou srostlicí splávků – hlavonožců, vyplouvajících ze dna místnosti. Z ptačí perspektivy dokládající druhou Hájkovu inspiraci: staročeské koláče.

Poetika a estetika Lukáše Hájka je ovlivněna jeho zájmem o folklór, modelářství, kutilství, rybářství, turistiku, vizuální kódy a systémy. Dříve tyto inspirace doplňoval nástroji soudobých technologií (například perníkové srdce osadil digitálním displejem). Poslední dobou hi-tech potlačil a prostřednictvím sochařských objektů ohledával pole, kde se tyto mimoumělecké vlivy mohou potkat s estetikou konstruktivismu, nebo minimalismu. Výrazněji tak oddělil vlastní tvorbu od experimentů s geocachingem, kterým se věnuje společně se Zdeňkem Porcalem.

Jiří Ptáček, kurátor výstavy